

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi 2024

AI Na mnohých internetových portáloch môžeme čítať takéto a podobné vyjadrenia: „Zdravie človeka je najdôležitejšie a aby sme si ho v tejto uponáhľanej a stresujúcej dobe, keď žijeme v značne znečistenom prostredí, čo najdlhšie zachovali, je nevyhnutné venovať dostatočnú pozornosť tomu, čo jeme. Často sa pripomína pravda, že sme to, čo jeme.“ V istej súkromnej televízii dokonca istý čas bežala výživová relácia s týmto názvom: „Ste to, čo jete.“

KE V uvítacom speve pred dnešným evanjeliom počujeme slová Pána Ježiša, ktorý ide do ešte väčšej hĺbky hovoriac: „Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba; kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky.“

DI Ježiš sa nesústreďí len na dobré telesné zdravie. On sľubuje oveľa viac – život v plnosti a naveky. Vlastne nám predpisuje originálnu „duchovnú diétu“. Jedzte mňa, budete žiť večne.

Lenže Židia mali s týmto odporúčaním minimálne dva problémy - kanibalizmus tela je neprípustný a v krvi človeka je život. Pozrime sa spolu na to, ako Biblia chápe pojem "telo".

V biblickej reči je "telo" ponajprv vonkajším prejavom človeka. Je to to, čím sa odhaľuje a manifestuje svojmu okoliu. Inými slovami každý človek stelesňuje svojho ducha.

Druhý veľmi jasný význam slova tela vyjadruje slabosť všetkého stvoreného v porovnaní s Bohom, ktorý je Duch – teda telesnosť. Telesný človek je teda ten, kto sa búri proti Bohu. Naopak, v okamihu, keď sa podriadi Božej milosti, telo sa stáva duchovným.

Vidíme to v dejinách spásy. Boh vdýchol ducha do Adama na začiatku a ten bol stelesneným duchom. Adam sa však vzbúril proti Bohu, zhrešil a stal sa telesným. Boží Syn Ježiš Kristus, prijal telo, stal sa novým Adamom, duchovným, aby zduchoval - posvätil všetko telo. Kristovo telo je duchovné. Eucharistia, Kristovo telo, je teda pokrmom, ktorý má nás telesných urobiť opäť účastníkmi Božieho Ducha. V spojení s Kristom je naša stvorená prirodzenosť poznačená hriechom osvetlená svetlom Božieho Ducha.

PAR Človek bez prijímania Kristovho tela zostáva v vzbure proti Bohu ako prvý Adam, zostáva v hriechu. Človek, ktorý prijíma Kristovo telo čo najčastejšie, sa podriaďuje Božím zákonom, uzdravuje sa, a tak sa stáva duchovným.

Bývalý pápež Benedikt XVI. vysvetľuje, prečo potrebujeme Eucharistiu čo najčastejšie: „V čoraz individualizovanejšej kultúre, do ktorej sme ponorení v západných spoločnostiach a ktorá sa šíri po celom svete, je Eucharistia akýmsi "protijedom", ktorý pôsobí v myšliach a srdciach veriacich a neustále

do nich zasieva logiku spoločenstva, služby a zdieľania, skrátka logiku evanjelia.“

Ustanovenie Slávnosti Tela a Krvi Pána má svoj pôvod v udalosti, ktorá sa stala v roku 1263 kláštornému kňazovi Petrovi z Prahy. Zbožného kňaza dlho trápili silné pochybnosti o pravdivosti Eucharistie. Rozhodol sa preto vycestovať za pápežom do Ríma, aby mu pomohol rozptýliť jeho pochybnosti. V talianskom Bolsene prerušil svoju cestu a slávil omšu v Kostole svätej Kristíny. Počas omše sa jeho pochybnosti ešte viac prehĺbili. A vtedy sa to stalo: keď nad Hostiou vyslovil slová premenenia a pozdvihol ju, nekvasený chlieb sa zmenil na mäso a začal krváčať, takže kvapky vsiakli do korporálu. Správa o zázraku sa rýchlo rozšírila a pápež Urban IV, ktorý bol vtedy v neďalekom Orviete, sa vybral do Bolseny. Na jeho žiadosť mu miestny biskup priniesol zázračnú hostiu. Pápež padol na kolená a klaňal sa eucharistickému Pánovi. Nasledujúci rok, v auguste 1264, pápež ustanovil sviatok Kristovho tela a krvi na počesť Najsvätejšej sviatosti.

MY História cirkvi túto pravdu dosvedčuje. Napríklad, svätý Ján M. Vianey bol hlboko presvedčený, že Kristovo telo je liekom pre dušu a pre spoločnosť. Jedného dňa bol smutný, keď išiel navštíviť starostu mesta Ars. Sťažoval sa, že sa mu ani modlitbou, ani pôstom nedarí vyhnáť diabla zo života ľudí v Arse. Keď dohovoral, starosta mu povedal: "V dedine máme eucharistické bratstvo. Bolo založené v roku 1727, ale v čase Francúzskej revolúcie prestalo fungovať. Niekoľko členov stále zostáva. Čo keby sme ho oživilí? Ak sa má Ars obrátiť a obnoviť, my ľudia sa musíme viac pripútať k Eucharistii. Obnova sa musí začať u nás." Vianey počúval. Potom vstal, podal starostovi ruku a povedal: "Máte pravdu. Pomáhajte chudobnému farárovi modlitbou a dobrým príkladom. Obnovme eucharistické bratstvo. Ďakujem za radu. Nasýtli ste moje hladné telo, ale ešte viac moju hladnú dušu." Všetci poznáme výsledok. Ars sa obrátil.

ADE Mnohí z nás sa denne modlia: "Chlieb náš každodenný daj nám dnes." Pamätajme však, že Ježiš nemyslí len ten chlieb telesný pre naše telo, ale hlavne chlieb večného života. Pamätajme na to, že sme to, čím sa živíme. Rozhodnime sa pre správnu životosprávu, ktorá nikdy nebude pohrdáť častým prijímaním Tela a Krvi nášho Pána. Amen.